

EMPERYALİZM VE SAĞLIK HİZMETLERİ

Aydınlık Gazetesi, 20 Eylül 2016

Yıldırım Koç

Sağlık hizmetleri siyasi mücadelenin son derece önemli bir parçasıdır. Sağlık hizmetleri, ya ülkede milli bütünlüğün sağlanmasına katkıda bulunur, ya da milletin parçalanmasının en önemli araçlarından biridir.

Bir örnekten gidelim. Diyelim Muş'ta yaşlı bir Kürt hastalandı ve hastaneye gitti.

Bu hastayı bir devlet hastanesinde Samsunlu bir doktor, Edirneli bir hemşire, Kayserili bir hastabakıcı tedavi etse. Bu hastaya iyi bakılsa ve bu tedavi karşılığında hiç para alınmasa. Bu hasta taburcu olduktan sonra ne diyecektir? "Allah devlete millete zeval vermesin. Allah bana babaları gibi bakan doktordan, hemşireden, hastabakıcıdan razı olsun."

Bu hastayı Muş'ta bir Amerikan hastanesinde Amerikalı bir doktor, Amerikalı bir hemşire, Amerikalı bir hastabakıcı tedavi etse. Bu hastaya iyi bakılsa ve bu tedavi karşılığında hiç para alınmasa. Bu hasta taburcu olduktan sonra ne diyecektir? "Allah bu Amerikalılardan razı olsun. Bizim TC ne işe yarıyor ki, TC'nin ne hayrını gördük ki! Adamlar kalkmış, taa Amerika'dan gelmiş, bize hizmet ediyor. Allah işlerini rast getirsin!"

Birinci örnekte sağlık hizmetlerinin kamu eliyle parasız bir biçimde sağlanması, milli birlik ve bütünlüğe katkıda bulunur.

İkinci örnekte sağlık hizmetlerinin yabancılar tarafından parasız bir biçimde sağlanması, milli birlik ve bütünlüğe büyük zarar verir.

OSMANLI'DAKİ AMERİKAN MİSYONER OKULLARI

Amerikan misyonerleri 19. yüzyılın son çeyreğinden itibaren Türkiye'de okullar açtılar. Bu okulların hemen yanında da bir klinik bulunurdu. Bu klinikteki Amerikalı sağlık görevlileri, çevre halka genellikle parasız sağlık hizmeti sunarlardı. Kayseri'de 1967 yılında kapanan Talas Amerikan Ortaokulu'nun yanındaki klinikteki Amerikalı bir hekim ve hemşire, yıllarca bu hizmeti verdi.

1900 yılında Türkiye'de Amerikan misyonerlerine ait 378 (üçyüzyetmişsekiz) ilkokul, 33 ortaokul ve lise, 3 ilahiyat okulu ve 1 yüksek okul vardı.

Amerikalı misyonerlerin sağladığı sağlık hizmeti Osmanlı devletinin sağladığı sağlık hizmeti kadar etkiliydi.

1909 yılında Osmanlı ülkesinde toplam 2656 hekim vardı ve bunların 773'ü yabancı uyruklu. Ülkede 3 devlet hastanesi, 6 belediye hastanesi, 45 özel idare hastanesi ve 32 özel, yabancı ve azınlık hastanesi vardı. Toplam 6437 yatağın yalnızca 950'si devlet hastanelerindeydi.

KONYA'DAKİ AMERİKAN MİSYONER HASTANESİ

Bir süre önce, Konya'daki Amerikan Hastanesinin 1913 yılına ilişkin raporunu buldum: "Medical Missionary Work at Konia, Asia Minor. Report of the American Christian Hospital for the year ending June 30, 1913."

Raporda, hastanede tedavi edilenler etnik kökenlerine göre sınıflandırılmış.

Bu rapora göre, hastanede yatarak tedavi edilenlerin etnik kökenlerine göre dağılımı şöyledir: Türk (141), Çerkez (4), Kürt (3), Arnavut (3), Tatar (2), Boşnak (1), Yahudi (1), Ermeni (61), Rum (20), Amerikalı (2), İsviçreli (2), Alman (1).

Ayakta tedavi edilenlerin etnik kökenlerine göre dağılımı da şöyledir: Türk (1419), Çerkez (10), Kürt (16), Türkmen (8), Arap (1), Tatar (1), Yörük, (2), Arnavut (2), Ermeni (350), Rum (273), Amerikalı (1), Alman (5), Avusturyalı (2), İspanyol (1), Fransız (1), Suriyeli (2).

Bir hekimin görevi, önüne gelen hastanın etnik kökenine bakmadan onu tedavi etmektir. Hastaları etnik kökene göre sınıflandırıyorsanız, sunduğunuz sağlık hizmeti başka bir amaca hizmet etmektedir.

Sağlık hizmetini kamu sektörü parasız olarak sağlarsa, milli birlik güçlenir.

Sağlık hizmetini emperyalistler veya FETÖ'cüler sağlarsa, ülke parçalanır.